Redactiunea, Administratiunea și Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare Nr 22.
Scrisori nefrancate nu se primescŭ, Manuscripte nu se retrimitŭ!

Birourile de anunciuri:
Brașovŭ, piața mare Nr. 22.
Inserate mai primescŭ în Viena: *Rudolf Mosse, Haasenstein & Vogler (Otto Maas), Heinrich Schalek, Alois Herndl, M. Dukes, A. Oppelik, J. Danneberg*; în Budapesta: *A. V. Goldberger, Anton Mezei, Eckstein Bernat*; în Frankfurt: *G. L. Daube*; în Hamburg: *A. Steiner*.
Prețulŭ inserțiunilorŭ: o seriă garmondŭ pe o colónă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicărĭ mai dese după tarifă și învoiélă.
Reclame pe pagina III-a o seriă 10 cr. v. a. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANULŬ LI.

„Gazeta“ iese în fie-care ḑi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe unŭ anŭ 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe unŭ anŭ 40 francĭ, pe șése lunĭ 20 francĭ, pe trei lunĭ 10 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele postale din întru și din afară și la dd. colectorĭ.
Abonamentulŭ pentru Brașovŭ:
la administrațiune, piața mare Nr. 22, etagiulŭ I.: pe unŭ anŭ 10 fl., pe șese lunĭ 5 fl., pe trei lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusulŭ în casă: Pe unŭ anŭ 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl. Unŭ esemplarŭ 5 cr. v. a. séu 15 banĭ.
Atâtŭ abonamentele câtŭ și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 194. Brașovŭ, Sâmbătă 3 (15) Septemvre 1888.

Brașovŭ 2 Septemvre st. v. 1888.

Din tóte părțile primimŭ scirĭ despre extraordinara sensațiune, ce-a produs'o apostrofarea episcopului Strossmayer din partea Maiestății Sale cu ocasiunea primirei deputațiunilorŭ în Belovar, în Croația, unde în presența monarchului s'au ținutŭ manevrele de tómnă.

A surprinsŭ mai întâiu incidentulŭ dela Belovar pe toțĭ, pentru că nimenĭ nu se aștepta la o asemenea înfruntare a episcopului croatŭ, ér cei mai mulțĭ credéu, că afacerea cu telegrama s'a terminatŭ prin discusiunea din pressă.

Manifestarea atâtŭ de eclatantă a disgrației, în care a căḑutŭ episcopulŭ la monarchŭ, a venitŭ prin urmare pe neașteptate, și de aceea a produsŭ așa mare sensațiă. Mai multŭ înse decâtŭ acésta a trebuitŭ sĕ surprindă rĕspunsul încreḑutŭ și laconicŭ, ce l'a datŭ episcopulŭ Stossmayer la dojenirile monarchului ḑicêndŭ: Majestate! Consciința mea e curată!“

Limbagiulŭ acesta cutezătorŭ alŭ episcopului de Diacovar, numai așa póte fi aprețiatŭ cum se cuvine, décă vomŭ avé în vedere ceea ce accentuéză și „N. fr. Presse“ din Viena, că adecă „d-lŭ Strossmayer nu este numai unŭ simplu supusŭ alŭ Maiestății Sale, ci este membrulŭ și conducĕtorulŭ unei partide marĭ fórte influente și fórte lățite în monarchiă.“

„In Croația,“ adauge numitulŭ ḑiarŭ, „se grupéză în jurulŭ lui Strossmayer tóte elementele, carĭ nu suntŭ mulțămite cu starea lucrurilorŭ și suntŭ în conflictŭ cu Ungaria. Atară de Croația, numele lui este legatŭ de tóte nisuințele, carĭ au de scopŭ înființarea unui statŭ sudŭ-slavicŭ, care se póte cugeta numai atuncĭ, décă va fi nimicită constituția dualistică a monarchiei, și ce e mai periculosŭ, numele lui Strossmayer forméză drapelulŭ acelei mișcărĭ, ce este favorisată în Rusia, care nisuesce la unitatea Slâvilor aci limbistică, aci religiósă, aci numai culturală orĭ literară, cu centrulŭ în Moscva.“

Dojenirile, ce le-a primitŭ acestŭ episcopŭ la Belovar au produsŭ, se 'nțelege, bucuriă extraordinară în tabĕra maghiară.

„Nemzet“ ḑice, că „fiă-care amicŭ alŭ ideei de statŭ maghiarŭ a salutatŭ cu bucuriă cuvintele nimicitóre cu carĭ regele încoronatŭ a condamnatŭ uneltirile episcopului de Diacovar în contra statului și a bisericei“.

„Pesti Napló“ dă o importanță istorică episodului din Belovar. „Regele încoronatŭ“, ḑice elŭ, „șĭ-a pronunțatŭ sentința asupra agitațiunei panslaviste în statŭ și 'n biserică“.

„Egyetértés“ în fine este și elŭ de astă dată veselŭ, și ḑice într'unŭ articulŭ întitulatŭ „*Leteremtett püspök*“: „Pentru noi e lucru de căpĕteniă că acele cuvinte (adecă cuvintele Mai. Sale) s'au pronunțatŭ și că nu s'au retăcutŭ.“

Pressa din Austria într'aceea este mai reservată, atară de foile Germanilorŭ suprematiștĭ. Èr câtŭ pentru foile din Berlinŭ, acestea apróbă cu multă satisfacțiă dojenirea dată lui Strossmayer.

„Originea dualismului în Austria.“

(După „*Revue Bleue*“.)

III

„Vexațiunile, tirănia administrativă n'are nicĭ o înrîurire asupra vieței sociale și nu se póte conta la prestigiulŭ civilisațiunei maghiare spre a seduce și a trage pe partea sa spiritele, mai alesŭ după ce limba unguréscă n'are nicĭ o înrudire cu limbile ce se vorbescŭ în jurulŭ ei. Dialectulŭ turco-finicŭ alŭ descendenților lui Arpadŭ este unŭ anachronismŭ în Europa actuală și pune Ungaria într'o adevĕrată stare de isolare în ce privesce lumea intelectuală. Nu este totŭ așa cu limbile croată, cehă, slovenă și cu diferitele idióme slave ce se vorbescŭ în Austria. Tóte prin structura, rădăcina și gramatica lorŭ, doyedescŭ aceeașĭ origine, și legăturile lorŭ de rudire suntŭ celŭ puținŭ așa de strînse ca acelea dintre limba francesă, italiană și spaniolă.“

„In asemenĭ condițiunĭ, nu se potŭ vedé de locŭ binefacerile ce le-arŭ puté reserva dominațiunea ungurescă popórelorŭ slave și române, maghiarisându-le pe viéță pe mórte, și impunêndu-le folosirea unei limbĭ asiatice. Insĕ se póte esplica fórte bine resentimentulŭ ce'lŭ provócă și ce'lŭ întreține între naționalitățile disidente aceste frigurĭ de dominațiune. Proba cea mai frapantă a acestei animosităţĭ reiese din taptulŭ cum deodată tóte aceste popóre s'au armatŭ în contra Maghiarilorŭ la isbucnirea rĕsboiului insurecționalŭ dela 1848. In momentulŭ chiar când parlamentulŭ din Pesta organisa guvernulŭ naționalŭ sub direcțiunea lui Kossuth, o dietă croată proclamă separarea sa de Ungaria; ea a datŭ împĕratului o armată vitéză și disciplinată sub comanda faimosului Iellacicĭ, care a fostŭ principalulŭ erou alŭ rĕsboiului, și care câteva sĕptĕmânĭ mai târḑiu, a participatŭ la luarea Pestei. Și confiniile militare s'au ridicatŭ în masse sub comanda unui generalŭ improvisatŭ, Stratimirovicĭ, care a doveditŭ unŭ talentŭ fórte remarcabilŭ: „Noi ne vomŭ bate, ḑicea elŭ către soldațĭ, contra acelora carĭ nu voescŭ libertatea decâtŭ pentru ei înșișĭ, carĭ pretindŭ de-a nu folosi decâtŭ numai în profitulŭ minorității maghiare unŭ tesaurŭ adunatŭ prin sudórea Slavilorŭ, Germanilorŭ și Românilorŭ“. Slovacii, la nordŭ, au urmatŭ acestŭ esemplu, și monarchia austriacă a fostŭ astfelŭ apĕrată de tóte popórele pe carĭ de două secole le-a fostŭ lăsatŭ pe mâna supremației trufașe a Maghiarilorŭ. Pentru tóte popórele aceste desmoștenite desastrulŭ Maghiarilorŭ a fostŭ finitulŭ unui regimŭ opresivŭ și a unei tirănii seculare. A fostŭ emancipațiunea.“

„Astfelŭ, în acésta crisă interioră, dinastia de Habsburg, pe care pressa nóstră liberală o stigmatisa pe atuncĭ ca pe unŭ campionŭ alŭ absolutismului, se lupta din contră, c'o constanță admirabilă, contra unei oligarchii, contra privilegiaților carĭ s'au resculatŭ spre a-șĭ manține nedreptele prerogative. Maghiarii înșișĭ erau așa de puținĭ campioni ai libertății, ai egalității popórelorŭ, încâtŭ au așteptatŭ pănă în celŭ din urmă momentŭ, pănă la ultimulŭ desastru, spre a se resigna, avêndŭ cuțitulŭ la gâtŭ, *sĕ recunóscă egalitatea rasselorŭ* (dieta din Debreținŭ, 28 Iulie 1849). Acésta trăsură caracteristică cuprinde în sine tótă moralitatea insurecțiunei unguroscĭ.“

„Décă pressa liberală francesă în locŭ de-a privi pe Ungurĭ ca apĕrătorii cei mai obstinațĭ și cei mai îndârjițĭ ai dreptului de conchistă și opresiune feudală, îi consideră ca amicĭ ai libertății, Germanii suntŭ departe de-a comite o asĕmenea eróre. Simpatiile lorŭ pentru Ungurĭ au fostŭ totdéuna mai precugetate și mai înțelepte, decâtŭ ale nóstre. Din bună vreme ei au înțelesŭ strînsa solidaritate, nu de sentimente și de aspirațiunĭ umanitare, ci de pofte lacome și

---

FOILETONULŬ „GAZ. TRANS.

ALBUȘICA.

Poveste.

(Urmare.)

Apoi mi-se apuca
Și de nou mi se-'mbrăca
In formă de călĕtóre
Și de peptenĭ vênḑătóre
Așa că nimenĭ putea
S'o cunóscă cin' era!...
La drumŭ apoi o luà,
Șépte munțĭ cutrierà
Pănă ce ajunsă éră
La frumósa fetișóră,
La casa celorŭ piticĭ
A celorŭ șépte voinicĭ.
Ea spre casă se-'ndreptà
De ușă s'apropià
Ce era greu încuiată
Pe-Albușica mândră fată.
Ea la ușă tocănì
Er din graiu așa-i grăi:
— „Nu-i cumpăra boerésă
„Marfă bună și alésă,
„Adusă din depărtare
„Șĭ-o dau lesne, lesne tare!...,
Albușica ér eșa
Pe feréstă de căta
Și din graiu așa grăia:
— „Du-te numai mai departe,
„Cercă-țĭ și prin altă parte
„Omenĭ carĭ vorŭ cumpăra
„Marfa lăudată-a ta!...
„Eu nu lasŭ aicĭ pe nime,
„Nicĭ pe tata décă vine!...“
Eră baba-i ḑice-așa:
— „Décă și nu-i cumpăra
„Măcar țĭ-o voiu arăta!...“
Și cu asta dênsa scósă
Din coșarca ei frumósă
Péptĕnulŭ înveninatŭ
Péptĕnŭ rĕu și fermecatŭ
Și la fată-'lŭ arăta
Ér fetița frumușea
De péptĕnŭ se îndrăgea
Și așa dragŭ elŭ 'i pica
Câtŭ în mână îlŭ lua
Ḑicêndŭ că-lŭ va cumpăra!...
Ea atuncea îșĭ uitasĕ
Sfatulŭ bunŭ ce-'lŭ căpĕtasĕ
Și muerea o lăsà
Ér în casă de întrà.
Ea aicĭ când se vedea
La fetiță-așa-i ḑicea:
— „Stăi drăguță fetișóră
„Cu ochițĭ de porumbióră
„Sĕ pétĕnŭ odată eu
„Pĕrușorulŭ móle-alŭ tĕu!...“
Și cum péptĕnu-'mplânta
In frumosulŭ pĕrŭ la ea
Capulŭ i se-'nvenina
Și josŭ mórtă ér cădea...“
— „N'a mai fi șĭ-acum frumósă
„Și în țéră mai alésă!“
Ḑisĕ dênsa hohotindŭ
Și cu glasŭ drăcescŭ rîḑêndŭ...
Josŭ ea apoi o trântesce
Și la cale se pornesce...

Dér spre-a fetei norocire
Și spre marea-i fericire,
Nu multŭ timpŭ că mai trecea
Pănă ce se însera
Și piticii lucru-șĭ lasă
Și vinŭ veselĭ către casă.
Cum acasă ei sosiră
Și pe vatră o găsiră
Ei îndată se gândiră
Că maștera o-a 'nșelatŭ
Ceva érășĭ de 'i-a datŭ
Iute susŭ o ridicară
Și totŭ trupulŭ 'i cercară
Pănă 'n capulŭ ei aflară
Peptĕnulŭ celŭ necuratŭ
Ce era-'n pĕrŭ împlântatŭ.
Iute dênșii se grăbiră
Și afară îlŭ smuciră
Și oh, câtŭ se bucurau,
Când cu ochii ér vedeau
Că fetița se mișca
Semne de viéță da,
Și multŭ timpŭ nicĭ că trecù
Pănă viă érășĭ fù.
Fata décă se trezì
Lorŭ érășĭ le povesti
Tóte cum s'au întêmplatŭ
Cum muerea o-a-'nșelatŭ.
Și ei ér o sfătuiră
Și prea multe-'i povestiră
Și-o jurau ca'n a lorŭ casă
Pe nime sĕ nu mai lasă...
Ér împĕrătéasă mare
Mersă multŭ voiósă tare
Păn la cartea 'mpĕrătească
Păn la curtea ei domnească,
Dér pe când ajunse acasă
Și Albușica înviasĕ.
Ea spre-oglindă se 'ndreptà
Și voiósă o-'ntrebà:
— „Oglinduță șciutóre
„De frumseță spunĕtóre
„Spune-mĭ mie adevĕratŭ
„Prin alŭ tĕu graiu minunatŭ:
„Acum cine'i mai frumósă
„Și la toțĭ mai drăgostósă?...“
Ér oglinda respundea
Către ea ḑicêndŭ așa:
— „Precum mie mi s'arată
„Prin vedenie fermecată
„Tu ai fi cea mai frumósă
Și în țéră mai aleasă,
Déră peste șepte munțĭ
„Coperițĭ de bradĭ cărunțĭ
„La cei șepte ómenĭ micĭ
„Ce le ḑicŭ șepte piticĭ
„Mândrulița Albușică
„De mii de-orĭ e mai voinică,
„De mii de-orĭ e mai frumósă
„Ca și tine 'mpĕrătésă!...“
Când ea érășĭ auḑia
Dómne sfinte, ce făcea!
Așa rĕu se mânia
Câtŭ totŭ pĕru'șĭ despletea
Peste peptŭ mi se lovea,

de interese materiale, carĭ legau rassa germană şi maghiară. Ceea ce Maghiarii urmărescŭ în Croaţia, în Serbia, în Transilvania, este deocamdată aservirea, ér apoi nimicirea rasselorŭ slave şi române. Ei bine, Germanii urmăresc acelaşĭ scopŭ în Bohemia, în Carintia, în Carniolia, în Dalmaţia, pretutindenĭ, cu unŭ cuvêntŭ, unde rassa lorŭ e genată în tendenţa iresistibilă de-a predomina. Şi pretutindenĭ pangermanismulŭ găsesce poporaţiunĭ slave stabilite de seculĭ, carĭ vréu sĕ rĕmână stăpâne la ele acasă, sĕ-şĭ conserve autonomia, tradiţiunile şi limba lorŭ şi carĭ se împotrivescŭ culturei germane.“

„In seculului ultimŭ acestŭ antagonismŭ nu exista încă. Cehii erau de-o sută de anĭ într'o stare de obosélă care făcea sĕ se crédă, că naţionalitatea lorŭ nu se va ridica din lovirile sdrobitóre ce le-a primitŭ în 1620; Bohemia părea germanisată. Limba slavă despreţuită de către aristocraţiă şi clasele mijlocie, era alungată la sate ca celŭ mai vulgarŭ limbagiu alŭ norodului. Acéstă ţéră a fostŭ considerată de tótă Europă şi classată în tóte geografiile ca provinciă germană; şi cu acestŭ titlu Bohemia a fostŭ, în 1815, băgată în confederaţiunea germană.“

„Printr'o singulară coincidinţă, tocmai în acéstă epocă naţionalitatea slavă s'a deşteptatŭ din letargia sa, şi după două secule, ignorândŭ ca Epimenide ceea ce s'a petrecutŭ pe câtŭ timpŭ a durmitŭ, ea a ridicatŭ pretenţiunea cu totulŭ deosébită de a remânea acasă la dênsa în Bohemia reconstruind moralamente regatulŭ sfântului Wenceslas, care va se dică grupândŭ împrejurulŭ ei Moravia şi Silesia austriacă subŭ influinţa limbei şi a culturei sale intelectuale. Şi acéstă pretenţiune secundată de o minunată renascere a artelorŭ şi a sciinţelorŭ a totŭ crescutŭ şi s'a desvoltatŭ, devenindŭ una din trăsurlle cele mai surprindĕtóre şi mai caracteristice ale istoriei seculului alŭ XIX-lea.

DIN AFARĂ.

„Norddeutsche Allg. Ztg.“ respundĕnd diarelorŭ rusescĭ carĭ atacă politica germană pentru *atitudinea sa ostilă reginei Serbiei*, dice că o politică tare nu trebue sĕ atêrne de cestiunile de simţimentŭ. Regina Serbiei câtŭ a fostŭ la Belgradŭ s'a arĕtatŭ tot-d'auna în publicŭ inamică Germaniei; ea n'a ascunsŭ nicĭ odată simţimintele sale ostile influenţei germane. Regele Milanŭ, din potrivă, a apreciatŭ tot-d'auna bunele raporturĭ ce există între Germania şi Serbia şi a regretatŭ fórte multŭ că n'a putută modifica atitudinea ostilă a reginei. E decĭ explicabilŭ că Germania n'a avutŭ nicĭ unŭ motivŭ de a arĕta amiciţie reginei Serbiei, nicĭ de a 'i da sprijinulŭ ei. In politică prevalează vechiulŭ principiu: „A fi amiculŭ amicilorŭ noştri, şi inamiculŭ inamicilorŭ noştri“. Politica nu permite sĕ se deosebéscă sexulŭ, orĭ rangulŭ.

*

Din incidentulŭ călătoriei preşedintelui Republicei francese Carnot în *Cherbourg*, se scrie de acolo: La prândulŭ de galá datŭ în onórea lui *Carnot*, acesta a ţinutŭ o vorbire în care s'a esprimatŭ în modulŭ următorŭ: „Increderea naţiunei faţă cu guvernulŭ acesta isvoresce din convingerea, că printr'însa 'i se va da Franciei acea putere neinvincibilă ce ţéra doresce s'o aibă şi care contribue aşa de multŭ la susţinerea păcei. Guvernulŭ scie ce are sĕ aştepte dela marina nóstră vrednică de admiratŭ, scie că în tóte împrejurările póte conta la ea. Camerele încă o sciu acésta şi de aceea nicĭ odată nu vorŭ înceta cu sacrificiile ce se recerŭ neapĕratŭ marinei“.

*

Scimŭ că *Archiducele Albrecht* a călĕtoritŭ dilele aceste la Berlinŭ. Din incidentulŭ acesta „Nordd. Allg. Ztg.“ ilŭ salută în următorulŭ modŭ: „*Berlinulŭ* cu tótă onórea salută în mijloculŭ sĕu pe Archiducele Albrecht, pe acestŭ óspe rarŭ, care sosesce adĭ la noi. Fiu alŭ Archiducelui Carolŭ, a moştenitŭ dela părintele sĕu, victoriosulŭ dela A s p e r n, tóte însuşirile eminente ale unui ostaşŭ bunŭ şi în timpŭ de 60 de anĭ câtŭ a servitŭ în armată, s'a distinsŭ în timpŭ de rĕsboiu ca vitézŭ invingĕtorŭ, ér în timp de pace ca perfectŭ militarŭ. Dintre succesorii de domnitorĭ, afară de fericitulŭ Impĕratŭ Wilhelm, singurŭ Archiducele Albrechtŭ se póte fălĭ c'a servit mai multŭ ca ostaşŭ, avêndŭ încă întrégа puterea spirituală şi corporală. Incoronatulŭ generalŭ şi amiculŭ Măjestăţii sale domnitorului nóstru, va fi primitŭ de către poporulŭ prusianŭ cu vii simpatii.“

Apĕrarea reginei Serbiei Natalia.

(Fine.)

Dér afară de observările făcute deja, eu n'am de gândŭ a mĕ dimite în combaterĭ şi la acusările contra mea, ce jalba Maiestăţii Sale le află îndreptăţite; nu voiu nu cumpĕni, esplica şi arĕta însemnătatea acelorŭ garanţii ale căsătoriei, carĭ le dă biserica şi societatea în interesulŭ susţinerei ei, nu voescŭ sĕ citezŭ nicĭ măcarŭ legile carĭ oprescŭ despărţirea fără cause în de ajunsŭ probate. Pe lângă tóte astea eu mai am o mulţime de documente în scrisŭ, cu care potŭ orĭ şi când mărturisi faţă cu înaltulŭ meu bărbatŭ despre atitudinea mea, şi carĭ documente ar da lucrului cu totulŭ o altă faţă decum se află elŭ espusŭ în jalba Maiestăţii Sale. Mĕ potŭ provoca şi la o mulţime de martorĭ, carĭ ocupă posiţiunĭ însemnate şi carĭ se bucură de mare védă în societate şi în statŭ, mĕ potŭ provoca dicŭ la o mulţime de martorĭ, carĭ potŭ mărturisi orĭ şi când, că eu numai binele l'am voitŭ bărbatului meu regelui şi ţĕrei, şi décă am făcutŭ ceva, am făcutŭ pĕtrunsă fiindŭ de spiritulŭ iubirei de soţŭ şi de patriă. Dér eu nu voi sĕ mĕ provocŭ la aceste, fiindcă nutrescŭ pururea speranţa, că-mĭ va succede a mĕ împăca cu înaltulŭ meu bărbatŭ, şi spre împlinirea acestei dorinţe, înalţŭ în tóte dileie rugăciunĭ fierbinţĭ către celŭ atotŭ-puternicŭ.

Décă însĕ, spre durerea mea, pe lângă tóte stăruinţele nu vom ajunge la o împăcare, voiu fi silită cu ocasiunea pertractărei sĕ-mĭ apĕrŭ drepturile şi demnitatea mea de mamă şi regină cu mijlócele ce-mĭ stau la disposiţiă. Nimenĭ nu mĭ-ar putea lua în nume de rĕu acésta, pentru că nimenĭ nu póte pretinde dela mine că sub orĭ şi ce împrejurărĭ sĕ mĕ subtragŭ dela apĕrare şi sĕ lasŭ ca vreodată istoria sĕ dică despre mine, că cea dintêiu regină a Serbiei a datŭ ansă la unŭ divorţŭ şi că ansa acésta n'a fostŭ îndreptăţită.

Şi chiar pentru că dorescŭ ca sĕ succédă unirea şi pacea şi cu acésta deodată sĕ se încunjure pertractarea nefavorabilă pentru noi, şi totodată sĕ 'i se dea ocasiune înaltului meu bărbatŭ ca pe basa faptelorŭ sĕ-şĭ formuleze o altă părere despre mine, ér mai departe ca uniculŭ nostru fiu sĕ nu fiă adusŭ acolo încâtŭ în frageda-i etate sĕ védă acestŭ jocŭ nenorocitŭ alŭ sorţii şi ca sĕ-lŭ scutimŭ de acea durere sufletéscă, ce-ar simţi-o elŭ vĕdêndŭ nenorociţii lui părinţĭ, pe care-i iubesce de-o potrivă, în ce modŭ tiranŭ se tractéză unulŭ pe altulŭ — tocmai pentru aceea dicŭ, mĕ dóre, că consistoriulŭ nu s'a ţinutŭ strict de regulele acele, după care trebue judecată acéstă afacere.

Incercările de împăciuire între cele două părţĭ învrăjbite se dispunŭ şi se prevedŭ atâtŭ în § 98 din colecţiunea de legĭ civile, câtŭ şi în paragrafii canónelorŭ bisericescĭ, precum în §§ 129, 130, 131, 133, 134, 135, 142, 143 şi 145.

Nu sufere îndoiélă, că Consistoriulŭ cunósce destulŭ de bine aceştĭ paragrafĭ şi nu se póte presupune, că Consistoriul sĕ nu fiă în clarŭ cu dispositiunile lorŭ. Cine scie greutăţile ce suntŭ împreunate cu căsĕtoria, de sigurŭ trebue sĕ scie pentru ce legile referitóre la causele acestea trebue sĕ fiă aşa de clare. De ce n'a procedatŭ consistoriulŭ amĕsuratŭ canónelorŭ, de ce nu s'a ţinutŭ de §§ 142 şi 143, carĭ dispunŭ în astfelŭ de cestiunĭ, nu pot se sciu; sciu însĕ că acésta nu s'a făcutŭ din causa necunoscinţii de legĭ, ci probabilŭ pentru una din următórele două cause: S'au pentru că Consistoriulŭ a fostŭ de părerea, că episcopulŭ Demetriu a făcutŭ încercările de împăcare încă în Wiesbaden, séu că elŭ gândesce, că regelui şi reginei cu totulŭ altfelŭ trebue sĕ li se facă dreptate, decum dispunŭ legile. Prima suposiţiune e fórte greşită; ér a doua ar fi o rĕtăcire periculósă. Consistoriulŭ séu nu este competentŭ a judeca asupra regelui şi a reginei, séu décă e îndreptăţitŭ a face dreptate, este datorŭ a se ţiné strictŭ de hotărîrile legilorŭ esistente referitóre la divorţŭ; dér fiindcă nu s'au făcutŭ încercările de împăciuire carĭ se recerŭ pentru ca prin asta sĕ se satisfacă legilorŭ, aşa se vede că ar fi de lipsă sĕ se îndrepteze acuma lucrulŭ şi sĕ se facă o încercare de împăciuire.

Disposiţiunile legilorŭ stabilite pentru ambele părţĭ divorţante pretindŭ ca aceste sĕ se presenteze în persónă înaintea forului judiţialŭ. Recerinţele aceste regulamentare suntŭ totŭ în acelaşŭ modŭ imperativŭ naturale ca şi cele privitóre la încercările comune de împăciuire, cu deosebire, că suntŭ mai riguróse, pentru-că pretindŭ nu numai presenţa persónelorŭ divorţante, ci eschidŭ orĭ şi ce representare în causele de divorţŭ. Décă acum mie nu mĭ-s'ar şi concede sĕ mĕ presentezŭ în persónă, consistoriulŭ ar fi opritŭ sĕ aplice legea privitóre la împregiurarea asta, atuncĭ trebue sĕ ţinŭ de adevĕrată suposiţiunea, că vreţĭ se mĕ despoiaţĭ de dreptulŭ de-a mĕ apĕra, şi ca şi asupra unei acusate, vreţĭ se judecaţĭ, fiindŭ eu departe în altă ţéră.

Dreptulŭ de apĕrare personală înaintea legei nimenĭ nu l'a trasŭ la îndoială vre-odată nimĕnui nu numai în procesele de divorţŭ, ci şi în alte procese comune. Fără dreptulŭ acesta nu este dreptate, şi décă dreptulŭ acesta nimĕnuia nu 'i s'a denegatŭ pănă acuma în Serbia, e lucru firescŭ că nicĭ măcarŭ a cugeta póte este permisŭ, ca elŭ sĕ fiă subtrasŭ reginei Serbiei.

Eu *nu sunt învoită cu divorţulŭ*, pentrucă nu suntŭ motive legale pe basa cărora s'ar puté procede la unŭ astfelŭ de lucru durerosŭ şi pentru-că eu ca fiică credinciósă a bisericei mele mĕ îngrozescŭ de aşa ceva, în fine pentrucă datorinţa mea ca soţiă şi mamă impune sĕ facŭ aşa. De aceea rugarea mea către Veneratulŭ Consistoriu este următórea.

De mâniă mai turba
Şi'n mâniă aşa striga:
— „Stai tu fată blăstămată,
Ca 'ţĭ facŭ eu léculŭ îndată!...“
Şi cu asta ea se dusă
Intr'o casă mică-ascunsă
Unde nime n'o vedea
Că ce face şi ce vrea.
Aci apoi s'apuca
Şi unŭ mĕrŭ îşĭ pregătea
Care aşa frumosŭ era,
Câtŭ orĭ cine l'ar zări
Multŭ la elŭ ar lăcomi:
Jumĕtate înroşitŭ
Jumĕtate 'ngălbinitŭ.
Mĕrulŭ ea'lŭ învenină
Şi aşa mi-'lŭ fermecă
Că numai de l'o vedea
Albuşica frumuşea:
Ea sĕ-şĭ uite atuncĭ îndată
De-a sa mamă, de-alŭ sĕu tată
Şi de lumea cealaltă
Şi la mĕrŭ sĕ lăcoméscă
Dela dênsa sĕ-lŭ poftéscă,
C'apoi ea d'ac'o mânca
Numa-o mică bucăţea
Vai va fi pe vecĭ de ea!...

Mĕrulŭ décă şĭ-lŭ gătă
Faţa érăşĭ şĭ-o schimbă
Şi la drumŭ prin munţĭ plecă,
Şi străbate diminéţă
Prin celŭ codru plin de viéţă
Pânla fata frumuşică
La drăguţa Albuşică.
Când ajunse ér aci
Ea la uşă tocăni
Şi din gură aşa grăi:
— „Nu-i cumpăra boerésă
„Nesce mere dulcĭ, frumóse?“
Albuşica audindŭ
Şi că cine-i nesciindŭ
Capu-afară îşĭ vîrî
Pe muere de-o privi
Ear din gură aşa grăi:
„Dute-'n trébă-ţĭ dela mine!
„Eu nu lasŭ aicĭ pe nime.
„Cei piticĭ mĭ-a poruncitŭ,
„Şi-aşa ei m'au juruitŭ!..“
Ear muerea dice aşa:
— „D'apoi bine draga mea,
„Tu nu iei mere de-a mele
„Orĭ cată-sŭ de frumuşele,
„De vrei ţi-le-oiu arăta
„Şi-'n cinste unulŭ ţĭ-oiu da!“
Şi cum asta o dicea
Mĕru-afară 'lŭ scotea
Şi la fată-'lŭ arăta.
Ear ea vai, cum ilŭ vedea
Iute tóte îşĭ uita; —
Şi ér babei îi grăia:
— „Nu-mĭ trebe, nu mĕ 'nvoescŭ,
„Nu potŭ nicĭ cum sĕ primescŭ!“
Baba-atuncĭ 'i rĕspundea:
— „Temite dór' draga mea
„Că-i unŭ mĕrŭ rĕu, necuratŭ,
„Séu că dóră-i fermecatŭ?..
„Stăi,... spre a te 'ncredinţa
„Jumĕtate l'oiu mânca,
„Jumĕtate ţi-l'oiu da!“
Şi cu asta s'apucă
Mĕru-'n două mi-lŭ tăià
Apoi siesĭ îşĭ lăsà
Partea albă şi curată
Ce nu era-'nveninată,
Ear la fata lăcomósă
Dase partea mai frumósă
Jumĕtatea cealaltă
De otravă încărcată...
Abia fata că muşcă
Şi din mĕrŭ unŭ picŭ gustă
Când deodată josŭ pică
Fără sufletŭ şi putere
Şi — muri în chinurĭ grele!...
....Blăstămata-'mpĕrătésă
Cea a doua de frumósă
Cum vĕdŭ că a picatŭ
Şi viéţa-i s'a gătatŭ
Incepŭ în hohotŭ mare
A striga şĭ-a ride tare,
Şi drăcesce cum rîdea
Ea din graiu aşa grăia:
— „Ei! tu mândră Albuşică
„Cea în ţéră mai voinică,
„Tu!... cea albă ca şi néua
„Mândră ca şi vioréua,
„Tu!... cu faţa rumenită
„Ca de sânge înroşită:
„Fii şĭ-acum cea mai frumósă
„Şi la toţĭ mai drăgostósă!
„Tu!... cu pĕrulŭ de argintŭ
„Tacĭ şi bagăte'n pămentŭ,
„Nouĕdecĭ piticĭ de-ar vrea
„Mai multŭ nu te-orŭ învia!!...“

Şi cum asta cuvêntă
Veselă se depĕrtă
Către casă se'ndreptă
Şi acasă cum ajunse
La oglindă dreptŭ se duse
Inainte-i s'aşedă
Şi aşa o întrebă:
— „Oglinduţă sciutóre
„De frumseţă spunĕtóre
„Spune-mĭ mie-adevĕratŭ
„Prin alŭ tĕu graiu minunatŭ
„Care-acum-i mai frumósă
„Şi în ţéră mai alésă?...“
Şi abia acum odată
Cea oglindă minunată,
'I rĕspunse ei aşa
Precum era voia sa:
— „Vĕdŭ că mie mi-s'arată
„Prin vedenie fermecată
„Că tu eştĭ cea mai frumósă
„Şi la toţĭ mai drăgostósă.
. . . .

(Va urma.)

1. Consistoriulŭ în cestiunea acésta sĕ procédă conformŭ prescrierilorŭ § 98 alŭ legei civile, precum şi conformŭ celorŭ prevĕḑute în §§-ii 129, 130, 131, 133, 134, 135 şi 145 din legea bisericéscă, ér în deosebĭ conformŭ §§ 142 şi 143;

2. Consistoriulŭ în sensulŭ §§ 137, 140, 141 şi 142 ai legei sĕ ne citeze înaintea sa spre împăciuire, şi décă acésta nu ar succede, sĕ ne citeze la pertractarea procesului şi la aducerea sentinţii.

La dreptulŭ de-a mĕ apĕra în persónă nu voiu renunţa nicĭ-odată. Décă în esercitarea dreptului acestuia mĭ-s'ar pune piedecĭ prin forţă, atuncĭ orĭ şi ce ar face tribunalele înaintea mea nu va avé nicĭ o însemnătate.

Şi în urmă, décă Consistoriulŭ procede aşa după cum prescriu legile bisericescĭ şi civile, e datorŭ sĕ-mĭ asculte rugarea şi sĕ mĕ încunosciinţeze despre ceea ce a hotărîtŭ.

Credinciósă şi supusă fiică a bisericei ortodoxe.

Versailles, 8 (20) Aug. 1888.

Natalia".

SCIRILE ḐILEI.

Cetimŭ în „Egyetértés" dela 12 Septemvre: „*Dascălulŭ valahŭ din Reşiţa*, pe care curtea cu juraţĭ din Aradŭ l'a condamnatŭ la unŭ anŭ închisóre de statŭ, la pertractare a vorbitŭ nemţesce şi a ḑisŭ că nu scie limba unguréscă. După informaţiunile ce sosescŭ acum, dascălulŭ a studiatŭ în Kecskemet 5 clase şi în 1873 a obţinutŭ diploma de învĕţătorŭ poporalŭ la preparandia din Deva în urma esamenelorŭ, ce le-a făcutŭ pentru scólele cu limba de propunere maghiară, germană şi română cu succesŭ eminentŭ. Pentru progresulŭ făcutŭ în limba maghiară a fostŭ şi premiatŭ. Pe acestŭ agitatorŭ fanaticŭ, care se lapĕdă de limba unguréscă, „Reuniunea din Oraviţa pentru propagarea limbei ungurescĭ", alŭ căreia membru în comitetŭ a fostŭ, l'a ştersŭ acum din şirulŭ membrilorŭ sĕi din causa crimei comise contra naţiunei ungurescĭ."

***

In Seghedinŭ s'a arestatŭ o *mare bandă de falsificatorĭ*, care se compune din 43 de persóne, sub conducerea a doi individĭ, anume Frischman şi Robert Situs. Dênşii au falsificatŭ mai alesŭ bilete de câte unŭ florinŭ. Atelierele s'ar afla în România şi Serbia. Biletele s'au vêndutŭ ca marfă printre populaţiunea comitatelorŭ Baciu şi Ciongradŭ. Pentru 5000 florinĭ bilete false, dênşii au primitŭ numai 1000 florinĭ în monedă bună.

***

La finea anului scolasticŭ 1887/8 au fostŭ în Braşovŭ 877 învĕţăcei meseriaşĭ, carĭ au cercetatŭ şcólele. Dintre aceştia 521 au cercetatŭ şcóla comunală de séra, éră 352 şcóla de statŭ. Dintre cei carĭ au cercetatŭ scóla comunală de séra au fostŭ 266 Germanĭ, 109 Maghiarĭ şi 146 Românĭ. După localitate au fostŭ din Braşovŭ 333, din Transilvania 176 şi din streinătate 12.

***

„Românului" i se comunică din Viena următórele: O conferinţă s'a ţinutŭ între ómenii politicĭ din Cis şi Translaitania, în care s'a decisŭ, de a face o oposiţiune solidară şi mai energică în contra dualismului şi în contra influinţei maghiare şi prusiane. După cum audimŭ, s'a mai decisŭ de a fonda în Viena unŭ ḑiarŭ antidualisticŭ şi antiprusianŭ pentru apĕrarea ideei de statŭ austriace şi *intereselorŭ naţionale ale Româniloru şi Slavilorŭ* din monarchia austriacă, precum şi din peninsula balcanică.

***

Scimŭ, că ministrulŭ legaţiunei Republicei francese în România, D-lŭ de Coutouli, a făcutŭ printr'unŭ rescriptŭ din 4 (16) August a. c. cunoscutŭ persónelorŭ, carĭ dorescŭ sĕ expuie în secţiunea română a exposiţiunei universale dela Parisŭ din 1889, că pentru tóte lămuririle de care potŭ avé nevoiă în privinţa acestui mare concursŭ internaţionalŭ, trebue sĕ se adreseze de aci înainte, nu la legaţiunea republicei, ci prinţului *George Bibescu*, delegatulŭ comitetului naţionalŭ românŭ şi acreditatŭ ca atare pe lângă d-nulŭ ministru alŭ comerciului Franciei, comisarŭ generalŭ alŭ Exposiţiunei. Acum publică foile de peste Carpaţĭ o scrisóre a d-lui Berger, directorulŭ generalŭ alŭ exposiţiunei din Parisŭ, adresată prinţului George Bibescu, ca „*comisarŭ generalŭ alŭ României*" pentru exposiţia din Parisŭ, în care între altele 'i face acestuia cunoscutŭ, că mai târḑiu îi va cere sĕ determine, în unire cu comitetulŭ naţionalŭ, persónele carĭ vorŭ puté face parte din *juriulŭ internaţionalŭ pentru recompense.*

***

Agiulŭ în România a începutŭ sĕ se mai urce. Dela $^1/_2$% a ajunsŭ deja sĕ varieze între 90 şi 1·10%.

***

La 15 Octomvre se va ţiné *congresulŭ internaţionalŭ de inginerĭ* la Barcelona. România va fi representată de unulŭ din inginerii direcţiunei căilorŭ ferate române.

***

In „*Asilulŭ Elena Dómna*" din Bucurescĭ au fostŭ primite de rĕndulŭ acesta 19 bursiere. Numĕrulŭ aspirantelorŭ a trecutŭ peste 400. S'au mai primitŭ încă şi alte 30 cu plată: prin acésta locurile vacante suntŭ deja ocupate.

***

La marile *manevre ale armatei române*, ce se vorŭ ţiné între Băicoiu şi Sinaia, vorŭ lua parte vre-o 30,000 soldaţĭ.

***

Cununia d-lui *Basiliu Munteanŭ* alias *Oprea*, învĕţătorŭ românŭ, cu d-ra *Alexandrina G. Ciupală* din Bacĭfalĕu (Săcele) se va săvêrşi Dumineca viitóre în biserica română de acolo.

Aniversarea ḑilei de 30 Augustŭ în România.

Ḑiua de 30 Augustŭ st. v., în care Românii de peste Carpaţĭ sĕrbĕtorescŭ aniversarea luării Griviţei, a fostŭ şi în anulŭ acestŭ sĕrbătorită de fraţii noştri din regatulŭ României cu pompă deosebită.

In Bucurescĭ s'a oficiatŭ în acéstă ḑi la Metropoliă unŭ *Te-Deum*, la care au asistatŭ d-nii ministri, representanţii Palatului, representanţĭ ai legaţiunilorŭ strĕine, mai mulţĭ ofiţerĭ superiorĭ din garnisónă, şi unŭ numĕrosŭ publicŭ.

Cu mai mare pompă s'a sĕrbătoritŭ acéstă gloriósă ḑi la *Sinaia*, unde s'au întrunitŭ în jurulŭ Suveranilorŭ României toţĭ oficerii superiorĭ din Bucurescĭ. De multŭ timpŭ nu s'a mai vĕḑut la Sinaia atâta afluenţă de lume ca acum. Sĕrbătorirea aniversărei luărei Griviţei, precum se raportéză, s'a sĕvîrşitŭ aci în modŭ esceptionalŭ de frumosŭ.

Serviciulŭ divinŭ a fostŭ oficiatŭ de I. P. S. S. Metropolitulŭ-primatŭ, şi au asistatŭ la acestŭ serviciu MM. LL. Regele şi Regina, ataşaţii militarĭ, d. generalŭ Cernatŭ, d. prefectŭ alŭ Capitalei şi alţĭ oficerĭ superiorĭ şi inferiorĭ. După serviciulŭ divinŭ M.M. L. L. au primitŭ defilarea trupelorŭ garnisonate acolo.

La dejunulŭ ce s'a luătŭ sub unŭ pavilonŭ. Regele a rostitŭ unŭ toastŭ. Invitaţii erau ca la 140. Séra a urmatŭ retragere cu torţe.

Intêmplărĭ diferite.

Vênḑare de fete române la Constantinopolŭ. Cu tótă rigórea persecuţiunilorŭ ce se facŭ în contra Evreilorŭ, carĭ se ocupă cu ruşinósa şi infama meseriă privitóre la vênḑarea femeilorŭ, acestŭ negoţŭ urméză a se practica pe o scară câtŭ sĕ póte de întinsă în Basarabia. Ḑilele trecute poliţia din Chişinău a pusŭ mâna pe o agenţiă, care exportéză femei la Constantinopole. Étă ce 'i se scrie în acéstă privinţă „Telegrafului" din Bucurescĭ:

„In ḑiua de 18 Augustŭ curentŭ, poliţia a arestatŭ pe d. Taube, unŭ Evreu avutŭ, ale cărui antecedente suntŭ de o natură câtŭ se póte de compromiţetóre. Acestŭ d. Taube a fostŭ proprietarŭ de case publice la Odesa, unde a comisŭ mai multe delicte pentru care a fostŭ condamnatŭ la amenḑĭ şi închisorĭ. Acum ḑece anĭ, Taube s'a aşeḑatŭ la noi, deschiḑêndŭ unŭ comptuarŭ pentru servitorĭ, servitóre, bone, guvernanţe etc. Poliţia bănuindŭ, că Taube face negoţŭ ilictŭ cu femei, s'a pusŭ la pândă şi a a descoperitŭ, că acestŭ Evreu prin totŭ felulŭ de înşĕlăciunĭ agajază nisce tinere fete în calitate de servitóre pentru strĕinătate. Nenorocitele victime, atrase prin promisiunĭ câtŭ sĕ póte de pompóse, contractéză cu Evreulŭ şi apoi plécă la Odesa, unde alţĭ Evrei le îmbarchéză pe vr'unŭ vaporŭ. La Constantinopole aceste fete suntŭ vêndute în casele de prostituţiă séu în haremurĭ. Poliţia nóstră a doveditŭ, că luna trecută Taube a expediatŭ la Constantinopole pe douĕ fice ale sătenului din Sahaidacŭ Avramŭ Păpuşe, ambele de o frumseţă cunoscută satului întregŭ; asemenea cu *Todoriţa şi Catinca Păpuşe*, a fostŭ estpediată la Constantinopole şi copila *Maria Sapainicova*, de naţionalitate rusă, precum şi femeia *Anica Avacumŭ* din satulŭ Vorniceni. Pentru descoperirea acestorŭ nevinovate, s'a telegrafatŭ ambasadei ruse la Constantinopole."

Literatură.

Icóna sufletului, carte de rugăciunĭ şi cântărĭ bisericescĭ, prelucrată şi edată cu permisiunea Măritului Ordinariatŭ diecesanŭ gr. cat. de Gherla, prin **Vasiliu Patcaşŭ**, preotŭ gr. cat. în Hotoanŭ. *Ediţiunea II coresă şi amplificată.* Gherla, imprimăria „**Aurora**" p. **A.** Todoranŭ. 1888. — Sub titlulŭ acesta a eşitŭ de sub tiparŭ ediţia a 2-a a cărţii de rugăciunĭ „*Icóna sufletului*", care cuprinde o colecţiă fórte frumósă de rugăciunĭ la diverse ocasiunĭ, precum: Rugăciunĭ de dimineţa, la mânecatŭ, la s. liturgiă, pentru reposaţĭ, dela înseratŭ, de seră, învĕţătură şi rugăciunĭ privitóre la s. mărturisire şi s. cuminecătură; Canonŭ de mângăere către S. născĕtóre de Dumneḑeu; Rugăciunĭ de folosŭ pentru deosebite trebuinţe; Cântărĭ la îmormêntare; Catavasiele dela Bunavestire, Nascerea Domnului, Invierea, Ḑiua Crucii, Inălţarea Indreptarĭ la punerea catavasielorŭ peste anŭ; Către D. I. Christosŭ (versŭ pentru sĕptĕmâna patimilorŭ); Tropare şi condace etc. Se mai află pe lângă asta şi 10 ilustraţiunĭ frumóse. Cartea cuprinde 227 pag., e scrisă pe hârtiă fină şi are formatŭ esteticŭ. Ce privesce valórea cărţii, ajunge sĕ spunemŭ, că D-lŭ Patcaşŭ a trebuitŭ sĕ scótă a 2-a ediţiune, ér ediţiunea acésta a 2-a este mai amplificată, mai îngrijată în tóte privinţele şi mai are intercalate în textŭ şi 10 ilustraţiunĭ alese. Cartea se póte procura directŭ dela autorulŭ: Vasilie Patcaşŭ, preotŭ în Hotvanŭ (Ér-Hatvan; p. u. Tasnád-Szántó—Szilágymegye). Preţulŭ unui exemplarŭ legatŭ în pânză 50 cr, în legătură de pânză fină peste totŭ şi cu gravurĭ aurite 75 cr; în legătură elegantă de luxŭ: 1 fl 25 cr, 2 fl, 3 fl 20 cr. Portulŭ postalŭ rĕmâne în sarcina prenumĕrantului. Dela 10 esemplare, unulŭ se dă rebatŭ.

NECROLOGŬ.

Rosalia Moldovanŭ născută Popŭ, în numele sĕu şi alŭ fiicelorŭ sale Sidonia şi Alma şi alŭ lui Ştefanŭ Moldovanŭ Prepositŭ Capitularŭ ca tată, — alŭ Letiţiei Contese Normanŭ şi Adolfinei vĕduve Olteanŭ ca surorĭ, — al lui Nicolae Popŭ parochŭ în Cluşŭ-Monosterŭ cu Maria coţia lui ca socri — al lui Ioanŭ, Valeriu, Maria, Ana şi Lucreţia ca cumnaţĭ şi cumnate, cu inima' adêncŭ întristată facŭ cunoscutŭ cumcă:

Iustinŭ Moldovanŭ,

Protopopŭ alŭ Districtului Cudsirului, Parochŭ gr.-cat. alŭ Orĕştiei, Inspectorŭ alŭ Scólelorŭ districtualĭ şi Asesorŭ la S. Scaunŭ Consistorialŭ.

după unŭ morbŭ greu provĕḑutŭ cu s-le Secramente a repausatŭ în Domnul aḑi la 3 óre d. m. în anulŭ alŭ 46-lea alŭ etăţei şi alŭ 20 alŭ preoţiei. Rĕmăsiţele pămêntescĭ se vorŭ înmormênta în 14 Septemvrie după amiéḑŭ la 4 óre.

Orĕştiă, 12 Sept. 1888.

Fiă-'i memoria neuitată!

SCIRĬ TELEGRAFICE.

Bucurescĭ, 14 Septemvre. Regina Natalia a Serbiei a fostŭ primită erĭ în modŭ oficialŭ de către Maiestăţile Lorŭ Regele şi Regina României.

Bucurescĭ, 14 Septemvre. 232 de Sêrbĭ, carĭ trăescŭ în Rusia, au predatŭ Reginei Natalia o adresă, în care îşĭ esprimă devotamentulŭ şi adênca lorŭ compătimire din incidentulŭ nedreptăţii strigătóre la ceriu, ce a avutŭ s'o sufere. In fruntea adresei se află numele fostului Metropolitŭ sêrbescŭ Mihailŭ.

Bucurescĭ, 14 Septemvre. Camerele vorŭ fi desolvate în 8 (20) Septemvre. Nouĕle alegerĭ se vorŭ începe la 4 (16) Octomvre.

Berlinŭ, 14 Septemvre. *Dojenirea Episcopului Strosmayer* a făcutŭ aicĭ *cea mai mare sensaţiă.* Ea se aprobă din partea tuturorŭ.

Belgradŭ, 14 Septemvre. 14 emigranţĭ bulgarĭ, provĕḑuţĭ cu paşapórte rusescĭ, au plecatŭ cu vaporulŭ dela Belgradŭ la Bucurescĭ.

Bellovarŭ, 14 Septemvre. Inainte de a pleca de aicĭ, Episcopulŭ Strossmayer fiindŭ salutatŭ de-o deputaţiune de clericĭ, lĭ-a rĕspunsŭ acestora, *că cu tótă dojenirea ce a întêmpinat'o din partea Maiestăţii Sale, dênsulŭ* (Strosmayer) *va rĕmâné credinciosŭ până la mórte principiilorŭ ce le-a profesatŭ în tótă viéţa sa.*

Suakim, 14 Septemvre. Trupele lui Osman Digma au atacatŭ forturile din afară, dér au fostŭ respinse cu însĕmnate perderĭ de către artileriă.

Cursulŭ pieţei Braşovŭ

din 14 Septemvre st. n. 1888

Bancnote românescĭ	Cump.	9.44	Vênd.	9.48
Argintŭ românescŭ .	„	9.40	„	9.44
Napoleon-d'orĭ . . .	„	9.63	„	9.65
Lire turcescĭ . . .	„	10.94	„	11.—
Imperialĭ	„	9.94	„	10.—
Galbinĭ	„	5.70	„	5.72
Scris. fonc. „Albina" 6%	„	101.—	„	—.—
„ „ „ 5%	„	98.—	„	98.50
Ruble rusescĭ . . .	„	122.—	„	123.—
Discontulŭ	$6^1/_2$—8% pe anŭ.			

Cursulŭ la bursa de Viena

din 13 Septemvre st. n. 1888.

Renta de aurŭ 4%	100.25
Renta de hârtiă 5%	90.70
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare .	146.50
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (1-ma emisiune) . .	97.75
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (2-a emisiune) . .	—.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (3-a emisiune) . .	113.25
Bonurĭ rurale ungare	104.65
Bonurĭ cu clasa de sortare	104.65
Bonurĭ rurale Banatŭ-Timişŭ . . .	104.65
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.50
Bonurĭ rurale transilvane	104.40
Bonurĭ croato-slavone	104.—
Despăgubirea pentru dijma de vinŭ ungurescŭ	99.75
Imprumutulŭ cu premiulŭ ungurescŭ	130.—
Losurile pentru regularea Tisei şi Seghedinului	125.—
Renta de hârtiă austriacă	81.40
Renta de argintŭ austriacă	82.40
Renta de aurŭ austriacă	110.45
Losurĭ din 1860	139.75
Acţiunile băncei austro-ungare . . .	879.—
Acţiunile băncei de creditŭ ungar. .	305.—
Acţiunile băncei de creditŭ austr . .	312.80
Galbenĭ împĕrătescĭ	5.76
Napoleon-d'orĭ	$9.65^1/_2$
Mărcĭ 100 împ. germane	59.60
Londra 10 Livres sterlinge	121.90

Editorŭ şi Redactorŭ responsabilŭ:
Dr. Aurel Mureşianu.